

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudců JUDr. Ing. Zdeňka Strnada, Ph.D. a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **Ing. P.H.**, bytem X, zast. JUDr. Ladislavem Novotným, advokátem se sídlem AK Tábor, tř. 9. května čp. 1282, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2014 čj. 9420/14/5000-14102-702767, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á.

Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, který dodatečným platebním výměrem na daň z příjmů fyzických osob ze dne 20. 6. 2013 čj. 1269257/13/2212-24805-304627 doměřil žalobci za zdaňovací období roku 2011 ztrátu ve výši -400.389 Kč, daň ve výši 1.463.616 Kč, daňový bonus ve výši -11.604 Kč a rovněž mu uložit povinnost

uhradit penále z doměřené ztráty ve výši 4.003 Kč. Žalovaný napadeným rozhodnutím shora uvedený platební výměr změnil tak, že žalobci doměřil ztrátu ve výši -400.389 Kč, daň ve výši 1.473.606 Kč, daňový bonus ve výši -11.604 Kč a uložil povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 297.042 Kč a penále z doměřené ztráty ve výši 4.003 Kč.

Žalobce má zato, že rozhodnutí je nezákonné, neboť byly chybně zhodnoceny provedené důkazy. Finanční orgány učinily závěr, že žalobce prodal 10. 11. 2011 svůj obchodní podíl ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o., který ve společnosti s ručením omezeným nabyt v letech 2007 až 2009 tak, že nejdříve se v dědickém řízení po jeho otci F.H. na základě usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 9. 12. 2007 stal jednou třetinou podílovým spoluvlastníkem obchodního podílu, když nabývací cena jeho spoluvlastnického podílu činila 33.333,33 Kč. Následně došlo dohodou ze dne 4. 2. 2009 k vypořádání podílového spoluvlastnictví tak, že jeho výhradním vlastníkem se stal žalobce. Vzhledem k tomu, že zrušení podílového spoluvlastnictví k dotčenému podílu bylo vypořádáno jeho převzetím bez vyplacení náhrady ostatním spoluvlastníkům, žalovaný tento úkon považuje za „dar práva“ ostatních podílových spoluvlastníků žalobci. Vzhledem k tomu, že z účetní uzávěrky společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. ze dne 31. 12. 2008 žalovaný zjistil, že společnost měla v době zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k obchodnímu podílu zápornou hodnotu vlastního kapitálu, neboť v měsíci lednu 2009 a únoru 2009 vykazoval ztrátu ve výsledku hospodaření, dospěl k závěru, že „darování práva“ na základě dohody o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví mělo zápornou hodnotu. Dle žalovaného žalobce prokázal nabývací hodnotu obchodního podílu ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. ve výši 33.333,33 Kč a vzhledem k tomu, že mezi nabytím obchodního podílu a jeho prodejem nepřesahovala doba 5 let, doměřil platební povinnosti, když vycházel z příjmů 10.500.000 Kč přijatého za prodej obchodního podílu a z výdaje souvisejícího s tímto příjmem ve shora uvedené výši 33.333,33 Kč, jímž je nabývací cena obchodního podílu zjištěná shora uvedenou úvahou žalovaného.

Žalobce však dne 24. 6. 2010 bezplatně převedl na společnost AUTA TÁBOR s.r.o., ve které činil jeho obchodní podíl 100 %, svůj obchodní podíl ve výši dvou třetin na společnost ERDOM s.r.o. Kapitál společnosti ERDOM s.r.o. činil k tomuto datu 14.854 Kč. Převodem tohoto obchodního podílu žalobce společnost ERDOM s.r.o. se podstatně zvýšila hodnota obchodního podílu žalobce ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. Důsledkem tohoto zvýšení hodnoty obchodního podílu ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. byla i výše úplaty za převod jeho obchodního podílu. Tento bezplatný převod obchodního podílu na společnost ERDOM s.r.o. by z daňového hlediska neměl být posuzován jako darování ve prospěch společnosti AUTA TÁBOR s.r.o., neboť při něm došlo ke zvýšení hodnoty jeho obchodního podílu ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. Žalobce proto má zato, že shora uvedený převod jeho obchodního podílu na společnost ERDOM s.r.o. a na společnost AUTA TÁBOR s.r.o. měl být posouzen dle § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., jako výdaj, přičemž měl být oceněn podle § 24 odst. 7 písm. c), neboť se jedná o tzv. plnění ve prospěch vlastního kapitálu.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve svých závěrech vycházel z notářského zápisu, dle něhož žalobce převedl bezúplatně svůj obchodní podíl o velikosti dvou třetin v obchodní společnosti ERDOM s.r.o., a to na společnost AUTA TÁBOR s.r.o., která prostřednictvím svého jediného jednatele (žalobce) výslovně prohlásila, že předmět převodu přijímá. Zbývající část obchodního podílu o velikosti jedné třetiny v obchodní korporaci ERDOM s.r.o. byla úplatně převedena P.H. (bratrem žalobce) rovněž na AUTA TÁBOR s.r.o. Společnost AUTA TÁBOR s.r.o. se tak stala jediným vlastníkem společnosti ERDOM s.r.o.,

a to na základě notářského zápisu č. NZ 117/2010. V notářském zápisu je přímo uvedeno, že ze strany převodce se v plném rozsahu jedná o dar práva. Dle žalovaného se tedy nejedná o vklad do obchodní korporace AUTA TÁBOR s.r.o. Místním šetřením správce daně zjistil, že valná hromada společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. nerozhodla o vkladu Ing. P.H. do základního kapitálu. Rovněž společnost o žádném vkladu neúčtovala. Evidovala pouze nákup obchodního podílu o velikosti jedné třetiny od společnosti ERDOM s.r.o. od P.H. Dle žalovaného není možné bezúplatný převod obchodního podílu o velikosti dvou třetin považovat za jiná plnění ve prospěch vlastního kapitálu, která by byla způsobilá ovlivnit nabývací cenu obchodního podílu v obchodní společnosti AUTA TÁBOR s.r.o., dle § 24 odst. 7 zákona o daních z příjmů. Ke způsobu prokázání nabývací ceny obchodního podílu ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. žalovaný uvedl, že v situaci, kdy k nabytí obchodního podílu dojde na základě dědického řízení nebo darovací smlouvy je dle zákona o daních z příjmů nabývací cenou ta, která byla stanovena podle zvláštního právního předpisu, jímž je v daném případě zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku. Správce daně zjistil, že žalobce jakožto spoluvlastník nabyt obchodní podíl o velikosti jedné třetiny ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. na základě dědického řízení, které bylo vedeno po zůstaviteli Ing. F.H.. Obvyklá cena obchodního podílu byla stanovena ve výši 100.000 Kč, proto na spoluvlastnický podíl žalobce připadla částka v hodnotě 33.333,33 Kč. Ke zbývajícím částem obchodního podílu ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. nabyt žalobce vlastnické právo na základě notářského zápisu, k dotyčnému převodu došlo bezúplatně od bývalých spoluvlastníků, od JUDr. B.H. a P.H.

V rámci doplnění odvolacího řízení byl žalobce vyzván k prokázání nabývací ceny obchodního podílu o velikosti dvou třetin obchodní společnosti AUTA TÁBOR s.r.o., neboť dle žalovaného daňový subjekt neprokázal nabývací cenu obchodního podílu dle zvláštního právního předpisu. Správce daně pro neunesení důkazního břemene žalobcem přistoupil k provedení místního šetření za účelem zjištění vlastního kapitálu ke dni 7. 2. 2009, tedy k okamžiku, kdy žalobce obdržel obchodní podíl společnosti o velikosti dvou třetin na základě darování. Z tohoto postupu žalovaný usoudil, že ke shora uvedeného dne rozhodnému pro darování, se vlastní kapitál obchodní korporace AUTA TÁBOR s.r.o. nacházel v záporných hodnotách. Proto žalovaný dospěl k závěru, že nabývací cena obchodního podílu o velikosti dvou třetin dosahovala ke dni darování částku nula korun. Proto v kontextu tohoto úsudku žalovaný učinil závěr, že žalobce prokázal nabývací cenu obchodního podílu pouze ve výši 33.333,33 Kč.

Ze správního spisu byly zjištěny tyto rozhodné skutečnosti.

Správce daně v rámci vyhledávací činnosti zjistil, že žalobce v roce 2011 prodal obchodní podíl ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. Doba mezi nabytím a prodejem obchodního podílu byla kratší než 5 let, v případě příjmů z tohoto prodeje se tedy jednalo o zdanitelné příjmy dle § 10 zákona o daních z příjmů, které měl žalobce uvést ve svém daňovém přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2010, což neučinil.

Správce daně proto zahájil dne 4. 10. 2012 kontrolu daně z příjmů fyzických osob za uvedené zdaňovací období.

Z usnesení Okresního soudu v Táboře v dědické věci po Ing. F.H. čj. 24D 736/2007-210 vyplývá, že žalobce se stal po svém otci podílovým spoluvlastníkem obchodního podílu ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. Žalobce Ing. P.H., JUDr. B.H. a P.H. nabyli rovným dílem obchodní podíl, přičemž obvyklá cena tohoto podílu byla stanovena na částku 100.000 Kč. Z notářského zápisu NZ 28/2009 ze dne 4. 2. 2009 vyplývá, že došlo ke zrušení

podílového spoluvlastnictví a k jeho vypořádání, výlučným vlastníkem obchodního podílu ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o., který činí 100 % a je představován vkladem do základního kapitálu ve výši 100.000 Kč, se stal žalobce.

Žalobce uzavřel dne 10. 11. 2011 smlouvu o převodu obchodního podílu se společností Tábořské automobily s.r.o., obchodní podíl za částku 17.500.000 Kč prodal, část prodejní cesty ve výši 500.000 Kč byla uhrazena před uzavřením smlouvy na účet žalobce, další část prodejní ceny byla uhrazena za kupujícího společností ŠkoFIN s.r.o. tak, že dne 14. 11. 2011 v částce 4.000.000 Kč a dne 12. 12. 2011 v částce 6.000.000 Kč. Zbývající část ceny ve výši 7.000.000 Kč má být dle uvedené smlouvy uhrazena ve splátkách do roku 2017.

Žalobce ve vyjádření ze dne 20. 12. 2012 uvedl, že dne 9. 12. 2007 nabyl jednu třetinu obchodního podílu po otci ve společnosti ERDOM, vlastní kapitál této společnosti ke dni úmrtí zůstavitele činil 20.418.000 Kč. Darem ze dne 24. 6. 2010 nabyl od své matky JUDr. B.H. rovněž jednu třetinu obchodního podílu, kapitál uvedené společnosti k tomuto datu činil 14.854.000 Kč. Tyto podíly následně žalobce vložil do společnosti AUTA TÁBOR s.r.o.

Správce daně na základě shora uvedených důkazů učinil závěr, že žalobce obdržel v roce 2011 příjem ve výši 10.500.000 Kč, přičemž se jednalo o příjem podle § 10 odst. 1 písm. c) zákona o daních z příjmů z převodu účasti na společnosti s ručením omezeným. Za výdej při prodeji obchodního podílu ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. uznal správce daně nabývací cenu tohoto podílu ve výši 100.000 Kč, přičemž vycházel z ocenění obchodního podílu v dědickém řízení a při vypořádání podílového spoluvlastnictví dědiců. Správce daně seznámil žalobce s tímto kontrolním zjištěním dne 18. 5. 2013.

Žalobce ve vyjádření dne 7. 5. 2013 vyslovil nesouhlasné stanovisko s výsledkem kontrolního zjištění, žádné důkazní návrhy na doplnění řízení neučinil, proto nedošlo ke změně výsledků kontrolního zjištění. Dne 11. 6. 2013 byla se žalobcem zpráva o daňové kontrole projednána.

Dne 20. 6. 2013 byl vydán dodatečný platební výměr, kterým žalobci byla doměřena daň z příjmů fyzických osob za rok 2011 ve výši 1.463.616 Kč, doměřena daňová ztráta ve výši -400.389 Kč a byl doměřen daňový bonus ve výši -11.604 Kč a rovněž byla i stanovena žalobci povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 295.044 Kč a penále z doměřené ztráty 4.003 Kč. Žalobce se proti dodatečnému platebnímu výměru odvolal. Žalovaný požadoval doplnit odvolací řízení o úkony nezbytné pro posouzení odvolání a rovněž v rámci doplnění odvolacího řízení vyzval žalobce k prokázání nabývací ceny dvou třetin obchodního podílu ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o., který nabyl při vypořádání podílového spoluvlastnictví dědiců na základě notářského zápisu NZ 28/2009 ze dne 4. 2. 2009.

Žalobce předložil správci daně vyjádření JUDr. B.H. o ceně jedné třetiny obchodního podílu, kterou žalobci při vypořádání podílového spoluvlastnictví dědiců darovala. JUDr. H. vyčíslila jednu třetinu obchodního podílu na částku 6.000.000 Kč. Žalobce se k nabývací ceně jedné třetiny obchodního podílu, kterou získal darem od bratra P.H, nevyjádřil.

Napadeným rozhodnutím bylo na základě odvolání žalobce rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihočeský kraj změněno. Výsledkem odvolacího řízení byl závěr, že žalobce prokázal nabývací cenu obchodního podílu společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. pouze ve výši 33.333,33 Kč. Toto rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že z § 24 odst. 7 písm. c) zákona o

daních z příjmů vyplývá, že nabývací cenou podílu na obchodní společnosti v případě že se jednalo o zdědění tohoto podílu, se rozumí cena stanovená pro účely daně dědické. Z ustanovení § 4 odst. 3 zákona č. 357/1992 Sb., v platném znění vyplývá, že základem daně u daně dědické je cena nabytého majetku určená v dědickém řízení. Podle usnesení Okresního soudu v Táboře 24D 736/2007-210 obvyklá cena 100 % podílu ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. činila 100.000 Kč. Žalobce byl od daně dědické osvobozen, což není rozhodné při zjištění ceny pro účely předmětné daně. Proto žalovaný uzavřel, že cena pro účely daně darovací představuje u jedné třetiny podílu ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. částku 33.333,33 Kč, což je v souladu s platnou legislativou dané věci. V případě darování dvou třetin obchodního podílu společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. žalobci jeho matkou a bratrem v roce 2009, proto žalovaný správně postupoval v souladu s platnou právní úpravou v roce darování, tj. v roce 2009.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích daných žalobními body dle § 75 odst. 2 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Mezi účastníky je na sporu výše nabývací ceny obchodního podílu v obchodní společnosti AUTA TÁBOR s.r.o.

Žalobce nesouhlasí se žalovaným, že bezplatně převedl na společnost AUTA TÁBOR s.r.o. dne 24. 6. 2010, ve které činil jeho obchodní podíl 100 %, svůj obchodní podíl ve výši dvou třetin společnosti ERDOM s.r.o. Převodem tohoto obchodního podílu žalobce společnosti ERDOM s.r.o. se podstatně zvýšila hodnota obchodního podílu žalobce ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. Žalobce má za to, že bezplatný převod obchodního podílu na společnost ERDOM s.r.o. by z daňového hlediska neměl být posuzován jako darování ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o., neboť při něm došlo ke zvýšení hodnoty jeho obchodního podílu ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. Proto má za to, že tento převod obchodního podílu na společnost ERDOM s.r.o. na společnost AUTA TÁBOR s.r.o. měl být posouzen dle 24 odst. 1 jako výdaj (náklad) na dosažení zdanitelného plnění, který měl být ze zjištěného základu daně odečten, přičemž měl být oceněn dle § 24 odst. 7 písm. c) zákona č. 586/1992 Sb., neboť se jedná o tzv. „jiné plnění“ ve prospěch vlastního kapitálu.

Z uvedeného vyplývá, že pro věc je rozhodné prokázání nabývací ceny obchodního podílu, tedy posouzení toho v jakém režimu žalobce jako společník převedl svůj obchodní podíl ve společnosti ERDOM s.r.o. o velikosti dvou třetin na společnost AUTA TÁBOR s.r.o.

V dané věci je nutno vycházet z notářského zápisu č. NZ 116/2010, dle něhož žalobce převedl bezúplatně svůj spoluvlastnický podíl o velikosti dvou třetin obchodního podílu ve společnosti ERDOM s.r.o. na společnost AUTA TÁBOR s.r.o., která prohlásila, že předmět převodu přijímá. Výslovně se v notářském zápisu uvádí, že „Ing. P.H. jménem AUTA TÁBOR s.r.o. výslovně prohlašuje, že si je plně vědom toho, že ze strany převodce se v plné rozsahu jedná o dar práva“. Dále z uvedeného notářského zápisu vyplývá, že zbývající část obchodního podílu ve společnosti ERDOM s.r.o. o velikosti jedné třetiny bude úplatně převedena P.H. (bratrem žalobce) na společnost AUTA TÁBOR s.r.o. Ze zápisu v obchodním rejstříku ze dne 14. 7. 2010 vyplývá, že společnost AUTA TÁBOR s.r.o. se stala jediným vlastníkem společnosti ERDOM s.r.o., a to dle notářského zápisu č. NZ 117/2010. Správce daně tento převod obchodního podílu posoudil dle občanského zákoníku jako dar, nikoli jako převod obchodního podílu, nikoli jako vklad do společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. Tento závěr je dle soudu správný, jestliže se výslovně v notářském zápisu uvádí, že žalobce prohlašuje, že se jedná o dar práva, přičemž následně bylo i správcem daně zjištěno, že valná hromada

obchodní společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. nerozhodla o vkladu žalobce do základního kapitálu a správce daně zjistil, že byl evidován pouze nákup obchodního podílu o velikosti jedné třetiny od P.H.. Toto vyplývá i ze shora uvedeného notářského zápisu. Tvzení žalobce, že se jedná o převod vlastnického práva ohledně dvou třetin obchodního podílu nelze přisvědčit i z toho důvodu, že by musel být o této skutečnosti pořízen notářský zápis dle § 127 odst. 4, respektive ustanovení § 125 odst. 1 písm. e) obchodního zákoníku, který by byl následně založen ve sbírce listin obchodního rejstříku v souladu s § 38i odst. 1 písm. a) obchodního zákoníku. Tato skutečnost ovšem nenastala, z obchodního rejstříku tato skutečnost zjištěna nebyla, proto soud přisvědčil závěru žalovaného, že se jedná o darování, kdy podstatou darování byl převod vlastnického (popřípadě jiného) práva. Nelze proto tento bezúplatný převod obchodního podílu považovat za jiná plnění ve prospěch vlastního kapitálu, jež by byl způsobilý ovlivnit nabývací cenu obchodního podílu v obchodní společnosti ve smyslu § 24 odst. 7 zákona o daních z příjmů.

V souvislosti s tím soud se zabýval prokázáním nabývací ceny obchodního podílu ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. Z § 10 odst. 6, zákona o daních z příjmů, vyplývá, že u příjmů z podílu společníka obchodní společnosti se za výdaj považuje nabývací cena podílu. Ze spisu soud zjistil, že žalobce nabyl obchodní podíl o velikosti jedné třetiny ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. v dědickém řízení, jež bylo vedeno po zemřelém otci Ing. F.H., kdy obvyklá cena obchodního podílu byla stanovena ve výši 100.000 Kč, přičemž na žalobce připadla ta částka 33.333,33 Kč. Zbývajících částí obchodního podílu v obchodní společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. žalobce nabyl dle notářského zápisu č. NZ 28/2009, bezúplatným převodem obchodních podílů od bývalých spoluvlastníků, a to od matky JUDr. B.H. a bratra P.H..

Žalobce byl vyzván k prokázání nabývací ceny obchodního podílu. Žalobce reagoval na výzvu, výši nabývací ceny vyčíslil na 6.000.000 Kč, ke dni 4. 2. 2009, kdy došlo ke zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k obchodnímu podílu ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. Tato cena byla určena pouze spoluvlastníkem obchodního podílu JUDr. B.H., proto byl učiněn správný závěr správcem daně, že se nejednalo o stanovení nabývací ceny podílu ve smyslu ustanovení § 10 odst. 6 zákona o daních z příjmů. Žalobce tedy neprokázal nabývací cenu obchodního podílu dle zvláštního právního předpisu.

Z § 24 odst. 7 zákona o daních z příjmů vyplývá, že nabývací cenou podílu na obchodní společnosti se rozumí pořizovací cena majetkové účasti v případě nabytí podílu koupí nebo cena určená podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku ke dni nabytí v případě nabytí podílu zděděním nebo darováním. V daném případě došlo k nabytí obchodního podílu na základě darovací smlouvy, proto je ve smyslu zákona o daních z příjmů nabývací cenou ta cena, která byla stanovena dle zákona o oceňování majetku. Správce daně provedl místní šetření u společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. za účelem zjištění vlastního kapitálu ke dni 7. 2. 2009, kdy žalobce obdržel obchodní podíl o velikosti dvou třetin na této společnosti na základě darování. Správce daně při místním šetření zjistil, že ke shora uvedenému dni, kdy došlo k darování, vlastní kapitál společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. se nacházel v záporných hodnotách, a proto dospěl k závěru s odkazem na § 23 odst. 1 zákona o oceňování ve spojení s § 24 odst. 7 zákona o daních z příjmů, že nabývací cena obchodního podílu o velikosti dvou třetin, která byla předmětem daru, dosahovala ke dni darování částku nula korun. Na základě toho pak byl učiněn správný závěr, že žalobce prokázal nabývací cenu obchodního podílu ve společnosti AUTA TÁBOR s.r.o. pouze ve výši 33.333,33 Kč jak vyplývá z notářského zápisu ohledně dědického řízení. Podle § 23 odst. 1 zákona o oceňování se vždy podíl v obchodní společnosti ocení podílem na čistém obchodním jmění v účetní

hodnotě podle jeho stavu ke dni ocenění, tato cena však žalobcem prokázána nebyla. Soud proto uzavřel, že v daném případě se nejednalo o bezúplatný převod obchodního podílu, ale o darování. Proto námitka žalobce, že převod jeho obchodního podílu měl být posouzen jako výdaj na dosažení zdanitelného plnění, který měl být ze zjištěného základu daně odečten a měl být oceněn dle § 24 odst. 7 písm. c) zákona o daních z příjmů, neboť se jedná o tzv. jiné plnění ve prospěch vlastního kapitálu, je neopodstatněná.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy žalovaný, který byl v řízení úspěšný, se práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 30. března 2015

Předsedkyně senátu:
JUDr. Věra B a l e j o v á v. r.

Za správnost vyhotovení :
Prázdna Jaroslava